

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Ignoranță sau rea voință?

Dela concetățenii nostri maghiari, originali și făcuți, eără nu născuți, botezați și nebotezați, ne am dat aștepta toate câte privesc mărirea „naționalității” lor și asuprirea altora; dar că vor călca chiar și una din legile mai proaspete, adusă de legislațiunea compusă din majoritatea aleșilor lor, după legile cum le vin tot lor la socoteală — asta nu am așteptat.

Și cu toate acestea avem act public înaintea noastră din care se vede nu numai tendența, dară voința de a nimici, fiindcă au puterea în mână, pe compatrioții lor de altă naționalitate. Compatrioții maghiari de toată seama și de toată mâna, se vede, că și-au propus a ignora drepturile votate de legislativă și sancționate de monarch intrucât acele sînt favorabile naționalităților nemaghiare și a călca pe cele votate și sancționate în favorul maghiarismului, dacă li se par că acele nu suprimă pe „streini”, adică pe compatrioții lor nemaghiari după pofta lor destul de curînd.

Fără a perde timpul cu multă vorbă, punem înăitea cetitorilor noștri un decret al comitetului administrativ din comitatul Tîrnavei mari, datat din 10 Iulie și subscris de contele Bethlen.

Acest decret este adresat spre executare tuturor oficiilor comunale și magistratelor din Mediaș și Sighișoara.

Eată cuprinsul decretului:

„Pe baza înaltei ordinațiuni emisă de Escel. S. dl. ministru de culte și instrucțiune publică în 17 Maiu a. c. Nr. 15863 și adresată inspectorului reg. de scoale, subscrisul comitet impune tuturor oficiilor comunale spre orientare ca

1. în sensul § 2 din articolul de lege 18: 1879 dela 30 Iunie în colomimenea să nu mai poată fi aședat învățătoriu (învătătoare) nici adjunct, dacă nu și-a însușit limba maghiară în cuvînt și în scris într'atîta, încât

să poată instrui întrinsa în scoala poporală; de aceea

2. la ori ce școală esistentă, în ori care comună, avînd școala ori ce caracter (confesional) nu e permis a se alege învățătoriu astfel de om, care conform punctului dintăiu nu scie unguresce și nu poate dovedi calificațiunea în cunoștința limbei cu atestat de calificațiune sau cu altfelu de atestate demne de cređut, de oare ce în casul contrariu va fi dat din funcțiune de *inspectorul reg. de scoale*.

3. Fiecare învățătoriu poporal din ținutul comitatului, este îndatorat a arăta până la 10 Septemvre a. c. inspectorului regesc de scoale, în persoană sau în scris, documentele sale de calificațiune; aceia cari, ori din ce motiv, negligă aceasta, se vor considera ca și cum n'ar avî nici un felu de documente de calificațiune.

4. Unde nu este învățătoriu sau acolo unde este vacanță din privință la schimbarea persoanei, oficiul comunal este îndatorat a arăta aceasta.

5. De aci înainte, toate atestatele concurenților respectivi sînt a se trimite, înainte de executarea alegerii, inspectorului reg. de scoale ca se le vadă.

6. Documentele de calificațiune dela preparandiile confesionale au valoare numai dacă vor fi subscrise și de inspectorul reg. de scoale.

7. Toate persoanele venite în țeară și ocupate ca învățători (învătătoare) s'au aspirează mai tîrziu la un post de felu acesta, care și au primit atestatele lor nu în țeară într'un institut de învățători sau învățătoare îndreptătit la aceasta, ci în vreunul străin, sînt îndatorați nu numai în sensul art. de lege 18 și 50 ex 1879 dară și în sensul ordinațiunei ministeriale basată pe această lege a și acuirea indigenatul și a căștiga documentelor lor valoare de drept în statul unguresc.

Spre sfîrșitul acesta astfel de persoane ori și când se pot însinua la inspectorul reg. de scoale s'au nemijlo-

cit la inspectorul regesc din comitatul Odorheului, cărui i s'a încređut conducerea esamenelor de calificațiune dela cursul limbistic.

Obiectele de esamen sînt: istoria ungurescă, geografia patriei, cunoștința constituțiunei patriei și limba maghiră.

8. Odinațiunea aceasta se se publice în fie care comună în modul obicinuit, se se împărtășească tuturor autorităților confesiunilor bisericesci și în protocolul comunal se se înscrie din cuvînt în cuvînt.

Fără a fi cineva mare cunoscătoriu și comentator de legi unguresci trebuie se recunoască că decretul sau ordinațiunea este mai mult decăt o confusiune care în lumea civilisată nu poate avî loc: se provoacă la legi preste care însuși trece. Aci e anarhia oficială în toată forma.

Învățătorii, și în sfîrșit organele confesiunei gr. or. sciu că esistă un statut organic sancționat de monarchul, actualul imperat și rege. Statutul acela are dispozițiuni „pentru administrarea și conducerea afacerilor... scolare. Și acei ce s'au deprins cu ordinea sciu că legile sancționate nu se pot încungiura cu atît mai puțin resturna prin decrete de a le comitetelor comitatense, fie chiar și de comitetul administrativ din comitatul Tîrnavei mari. Ei așa dar se vor ținî de legea sancționată și se vor adresa cu afacerile lor la jurisdicțiunea lor bisericască competentă; comitatul va vrea, ba poate va întrebuița și forță brută, spre ași esecuta decretele sale. De cine se asculte bieții învățători, de cine chiar și organele inferioare bisericesci? de jurisdicțiunea de drept s'au de cea care se impune numai așa căci i se pare...? Nici articolul 18: 1879 nu pretinde cît pretide decretul dela confesiuni prin urmare și articolul 18: 1879 e dat la o parte. Nici legile numai pot pune stavilă fanatismului de maghiarizare.

Ori și cum una o putem afirma: prin măsura citată, respectul înaintea

autorității este sgduit. Și dacă ne întrebăm în al cui interes? În al fanatismului de maghiarizare deastădată.

Scurți de vedere sînt administratorii cari se joacă cu lucrurile cele mai gingașe ca cu nisce boane de fasole. Ei nu ved ce provoacă asuprale. Ignoranța cu rea voința pare că și au dat mîna pentru ca se facă din Români și din Sasi Maghiari...

Resboiul în Egipt.

Sosirea comandantului suprem a trupelor engleze în Egipt, Sir. Garnet Wolseley, a fost cam mult asteptată de corpul de expedițiune. Sosirea aceasta a pus capăt neactivității, în care cu nerăbdare se aflau oficerii, și care demoralisa trupele. Arabi Pașa încă tot mai capătă sucurs din într'ul țerei și oamenii lui sînt foarte ocupați cu ridicări de șanțuri și întărirea pozițiilor. Foile engleze erau de părere, că Englezii vor trebui se pătească foarte mult reu din cauza pierderii timpului până acum, dacă pămîntul ar fi mai corespunzător decăt este, de fortificațiuni. Cu toate acestea Englezii trebuie se se pregătească de o luptă foarte mare mai cu samă dacă ar fi cumva să aibe Arabi Pașa, corfe de șanțuri și saci destui împluți cu năsip. Dacă s'a făcut odată șanțuri și parapete în regulă, așa nesipul, ce se așează deasupra lor, feresce într'un mod minunat proiectilele Englezilor. La bombardarea forturilor dela Alecsandria Englezii au avut ocaziune de a vedea cu ochii cît de puțin proiectilele cele mai mari ale flotei au putut strica parapetele apărute de un glaci de năsip. Mai toate proiectilele nu făcea alta de cît o brazdă afundă, din care săreau însus ca să cadă apoi eără jos fără a face vr'o pagubă. Spre norocul Englezilor poate că nu va avea Arabi fortărețe sistematice și întărite prin saci cu năsip și corfe de șanț.

La recunoscerea din 5 August care a făcut-o ducele dela Connaugh,

FOIȚA.

Poveștile Peleşului de Carmen Sylva.

Sînt mai multe ȃile de cînd am primit „Poveștile Peleşului” de Carmen Sylva (regina României Elisabeta) inse nu ne au ajuns puterile pentru a face o dare de seamă din partene asupra clasicului op românesc. Ne folosim de ocaziunea bine venită și, pentru ca acest tesaur să nu rămînă și mai departe necunoscut publicului nostru, reproducem apretierile nimerite a le ȃiarului „Națiunea”.

„După ce ai petrecut ȃce luni de ȃile noaptea în aerul stricat al cluburilor și cafenelelor, ȃiua, ca funcȃionar, în aerul tot așa de viȃiat al ministerelor, în care exalațiunile de tot felu îți inveninează viaȃa, simȃții trebuinȃa de a face o excursiune de cîte-va septămîni în regiunile muntoase, unde aerul este așa de curat și dătător de viaȃa, unde priveliștea unei naturi măriȃe ȃi întineresce sufleul, unde spuma cascadei se aruncă

în jocuri capriȃioase și murmurul cadentat al ȃiroaelor ce se reped în vale, se îngînă noaptea cu ciripitul bucolic al greerilor.

„ȃeu! după ce te-ai prăjit de nevoie toată luna lui Iunie și cea mai mare parte din Iulie, după ce ai dormit într'una cu ferestile închise într'o atmosferă de nesuferit, îți vine să te faci țeran și să te culci ca pistorii lui Theocrit pe asternuturi de fîn, pe cînd de asupra capului tîu se mișcă, sub adierea unui vînt dulce plopii și ulmii, ear la picioarele tale murmură un riuleȃ ce iese din pescera Nimfelor. Ce este mai frumos decăt se ascultă scutit de griji, concerte ce se îngînă cu vocea monotonă a cîrsteiului în earbă, gemetul melancolic al turturelei, cîntecul de dimineată al ciocărliei înălȃindu-se în vîzduh și ziziitul galbenelor albine impregiurul fântanelor, pe cînd pieptu-ȃi inspiră aerul parfumat de mii și mii de flori?*)

*) Cei ce vor se vadă un tablou frumos al somnului la țeară ce tească în Theocrit „Idyll” VII, 132 sqq.

„Tot așa după ce ai trăit aproape un an în lumea întăritată a presei, *cette louve hargneuse*, după cum o numesce Victor Hugo, — urmînd cu nesaȃ luptele de interes personal ascuns sub masca binelui public, după ce ai cetit întruna la cîrȃi sciinȃifice ale cîror teorii se schimbă pe ȃi ca portul damelor din societatea înaltă, după ce ȃi-ai atacat nervii cu lectura romanelor încordate, ca ale lui Bellot, Daudet, Zola, — un fel de bucătărie nesănătoasă făcută spre a escita, nu spre a nutri, — după ce te ai săturat de aceea literatură eșită din creeri monomani, închisi în atmosfera intoxicată a cabinetului și feriȃi de ori ce contact cu natura — simȃi nevoie de aȃi repausa mintea străgănită de o gîndire forȃată asupra lumii artificiale, alergi în lumea naivă a poveștilor, în aceea lume fantastică unde „aȃdi deslușit cîntările ȃinelor” unde „trupul fetelor este așa de subȃire încât l'ai rumpe cu mîna, și cu toate aceste se vorbește de puterea lor” unde oamenii sînt „așa de mari, în cît încăȃi-va pași urcă munȃii cei mai

înalti, și dacă lovesce un copac, el ramîne în vecii vecilor strimb.” Acolo aȃi vrea se trăsesc, cu mintea, cel puțin cîteva ȃile să pîndesc „cîte o ȃină care, plutind pe frunȃa mare și lată de alungul Peleşului la vale, alunecă din treaptă în treaptă peste cascadele apei și privesce cu ochii voioși la lume”; să vîȃ acele palaturi minunate de zăpadă în cari „luna șade pe un tron înalt și frumos, și se uită la stele, cari se ȃin de mîna și joacă hora” pe cînd „o mulȃime de stele mici se rostogolesc ca copiii, unele peste altele și rid și joacă la picioarele lunei”.

„Frumoasă lume a basmelor eșită din inimi candido, născută de o imaginaȃie copilărească, unde n'a pătruns gîndirea maniacă a atelierului literar! în această lume măriȃa ca plaiurile munȃilor, poporul român s'a bucurat s'au a suferit, a cîntat fără să ȃi frămînte capul a inventa, a născut fără să se simȃa durerile facerii.

Et ce n'est pas en rien faisant
Qu'il fait ses chants que nul ne signe...

cu statul seu major s'a băgat de samă, că Egiptenii pela marginea aripei drepte, față în față cu Ramleh între Siut și El-Mandara, a făcut un redan formidabil cu întărituri de nesip de o nălțime cam mare. Într-o depărtare de vr'o cinci sute de yarde dela liniile Englezilor lucrau sute de oameni ca să isprăvească întăriturile. Patru pân la cinci pușcături din „Superb“ care a fost aproape de țermure și a aruncat ancora, ajunseră de a alunga lucrătorii, de unde se și putea cunoaște că n'ar fi lucru greu de a strica întăriturile acestea cu tunurile englezești din corăbii bine îndreptate, dacă se vor începe ostilitățile.

Foile englezești cred, că Arabi Pașa are la vr'o șasesprezece mii de oameni, soldați și lucrători, înaintea Alecsandriei, și vr'o cinci mii înaintea Abukirului. După raporturi demne de creșut între Cairo și canalul dela Suez stau vre o șapte sau opt mii de Egipteni. Englezii deja au îndreptat două divisiuni din trupele cele mai bune, care le au, către Egipt și, după cum se telegrafează, ministrul de resboiu face dispozițiuni ca în cas de trebuință — să dea trupelor de expedițiune ajutor prin o altă (a treia) divisiune. Negreșit cât de curând va veni vestea, cumcă trupele engleze au început acțiunea serioasă.

Ofensiva engleză s'a început în 19 August n. Telegramele cele dintâiu nu spuneau decât de o luptă la canalul Mahmudie și despre alta la Mecs în defavorul trupelor lui Arabi pașa.

Date mai lămurite au sosit din 20 August. Așa anunță „Reuter office“ din London că în 20 l. c. matrozi englezești au desbarcat în Port Said și au desarmat pe indigeni, fără a da de vre-o rezistență. Mai multe năi de transport și vapoare de resboiu se află în radă (un loc unde pot ancora năile un apropierea portului s'au marei deschise), șapte năi stau la intrarea în port, pe când două au intrat în canal. Se asigură că navigarea în canal este sistată.

Tot de acolo se telegrafează în aceeași zi la 2 oare 30 minute d. a. că s'a restaurat guvernul chedivilui. Guvernatorul lui Arabi s'a dus la Ismailia. Comandanții trupelor egiptene din Port-Said fură prinși; birurile companiei canalului sunt ocupate de soldați. Despre ocuparea Ismailiei și Cantarei am amintit mai înaintea.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Viena, 6/18 August 1882. În Bucovina nu s'a găsit încă nime între Români, care să culeagă, la finea fi-

cărui an scolastic, datele statistice, pentru ca să se scie apriat, câți studenți români au cercetat universitatea și scoalele medie în țeară și cu care rezultat.

Această lucrare e însă cu atât mai imperativă, fiindcă dintr'însa s'ar vedea mai întâiu disproporțiunea imensă între percentele, cu cari între studenții Români în clasa primă a scoalelor medie și între percentele, cu care absolvează clasa ultimă, apoi disproporțiunea abnormală între numărul studenților români și între studenții străini, cari cercetează scoalele acelea. Această lucrare ar demustra, că Românii, față cu scoala, nu și împlinesc datoria și cumcă din an în an rămân întrecuți și coplesiiți de elementele străine în toate direcțiunile sociale, unde se cere cultură și preparare pentru stări anumite. Astfel se însoțesc pe lângă calamitatea nereparabilă, că elementul român a scăzut din zi în zi în posesiunea averii fonciare, și nenorocirea, că, nepropășind în cultură în măsură convenită, nu poate ține concurență, cu elementele străine în nici o ocupațiune socială. Această situațiune e încă un simptom sigur de apunere.

Dară cine poartă vina și aici în rëndul prim? Tot preoțimea. În adevăr! nepăsarea ei pentru școală mai că n'are loc să meargă mai departe; ei nu-i este aminte, nici ca să cerceteaze toți copiii buni de școală scoalele comunale, nici ca să înduplece pe părinți a trâmite cât de mulți copii la scoalele mijlocie. Chiar nici consistoriul din Cernăuți nu pune mâna pe cauza școlară cum se cuvine, nealegându-și bine persoanele, cari se o sustină și se o spriginească cu zel înfocat; de unde vine, că la cutare gimnasiu dai de un catichet discreditat, s'au în cutare consiliu școlar de un reprezentant ori fără auz și simț, ori fără pricepere și energie, sau în cutare protopopiat de un protopop, care este bun bucurios, că își tărăie dăilele, necum să fie activ și încă și pentru școală.

Cât de învățătorime, ea nu este calificată a spori cauza școlară. Ei cu foarte puțini abateri, i lipsesce simțul național cu totul, deci și indemnul mai înalt, de a se ocupa serios cu școala; cât face, face pentru ochi. De altmintre spiritul ei e spirit de slav: fiind rău remunerată, nu i este aminte se lucre bine. Apoi nici preoțimea nu tinde a se înțelege și a trăi în folosul școlii. Așa nici una nici alta nu se bate după laudă, de a fi contribuit la cercetarea scoalelor, mai ales a celor mijlocie.

Vina guvernului nu o vom atinge aici; căci a fost descrisă după cuviință de senatori bucovineni cu oca-

chilor Greci: cunoșteam necredința frumoasei Elene și perfidia adulterului Paris, rătăcirile lui Ulysse și peșterea înfiorătoare a lui Polyphem, familia blestemată a lui Ateu și ursita așa de amară a lui Oedip, Dryadele și Oreadele, Satirii și Cyclopi toată acea lume fantastică cu care imaginația așa de fecundă a Elladei antice populase cerul și pământul, munții și pădurile, fântânele și riurile, în sfârșit universul întreg.

Lume divină, în care după cum așis un mare poet, patru mii de zei nu dedeseră naștere la nici o îndoi-ală și nu produseseeră nici un ateu,

Où les Sylvains mobueurs, dans l'écorce des chênes,
Avec les rameaux verts se balançant au vent,
Et siffaient dans l'écho la chanson du passant;
Où tout était heureux, jusqu'aux douleurs humaines.

„Dangely.“

(Va urma.)

unea desbaterii bugetului pentru ministerul cultului și al instrucțiunii în sesiunea senatului imperial din urmă și o presupunem destul de cunoscută.

Totuși însemnăm, că direcțiile școlare, fiind ocupate de străini, nu arată, nici n'au interes de ridicarea elementului român prin școală. De aceea nici nu-și bat ele capul cu cercetarea scoalelor pe sate și dacă fac ceva fac proforma.

Am șis mai sus, că este mare diferență între numărul studenților români, cari intră în clasa primă a scoalelor mijlocie, și între numărul, care ese din clasa ultimă. Causa principală a strecurării lor e greutatea limbei nemțesci, în care li se propun studiile și în care li se cer. Profesorii cer dela dănsii atâta cunoscință de limbă nemțescă care e o limbă de tot grea, ca și când studenții români ar fi nemți născuți. N'au privință nici pentru cei din clasa primă. A doua cauză e lipsă de conducere și priveghiere priincioasă afară de școală, cât și lipsa mijloacelor de înaintare în studii.

Aici trebuie deci ajutoriu cu cuvântul și cu fapta. Cine s'e-l dee?

Eată! trebuința imperativă a unui „Narodni Dom“; cum au Rutenii în Liov, s'au cum cearcă ași funda Slovenii în Laibach. Ce-va analog ar trebui să se facă în Bucovina numai decât.

Ear' cât pentru greutatea limbei nemțesci, ar trebui, spre a o paralisa, să se facă în gimnasiul Cernăuțan clase paralele, în cari să se propună în limba românească; tot așa și în gimnasiul din Rădăuți, ear' gimnasiul dela Suceava caută se devină tot românesc.

Greutățile și pedecile naționale, ce le supoartă ași Românii în Bucovina, au multă asemănare cu situațiunea Ungurilor înainte de dualism.*) Atunci își fremăntau Ungurii capul, cum și-ar scăpa naționalitatea de descompunerea, cu care i amenința năvălirea germanismului sporit de absolutismul vienez. Ei ajunseser până la atâta, că numai în mijloacele și puterile private mai căutau mântuire. Ca dovadă poate servi și următoarea epistolă a înțeleptului unguresc; Francisc Deák:

„Pesta, 10 Ianuarie 1857.

„Scumpe amice! Cuce bucurie intimă salut tendința voastră, de a pune în serviciul interesului comun chiar petrecerile voastre sociale și eu voesc să Vă vin într'ajutoriu și în afacerea aceasta cu toată preveniența.

„Tu știi însă, că eu sunt, pe cât se poate, amicul ordinii și al acurateței; așa dară spre a pune mâna pe lucru cum se cade, trebuie mai întâiu a „constata“ starea lucrului, cum dicea Szechényi.

„Mai înaintea de toate vă întreb cât de mare vă este puterea bănească, de care dispuneți.

„Dacă vă eartă mijloacele, ar fi mai cu cale, să fundați aici în Pesta un politehnic în stil mai mare, ca se nu mai fie constrinși tinerii noștri a se duce la Viena la studii. La aceasta ar fi deocamdată de ajuns, mi se pare 2—3 milioane de fl. m. c.

„Dar dacă mijloacele voastre încă n'ar ajunge până la atâta, apoi ar fi întărirea teatrului unguresc o mare binefacere pentru naționalitate și în privința aceasta ar face acum bun serviciu și o jumătate de milion,

„Cu un capital mai mic. d. e. cu 100,000 fl., ar fi bine a funda o tipografie și a pune la cale edarea efînă de opuri unguresci. Cu altă 100,000 fl., s'ar pute veni în ajutoriu reuniunei economilor.

„Într'aceea mi se pare, că instituțiunea voastră de care dispuneți e încă tinerică și cu putere marginită și că o încordare prea mare ar pute ușor stinge.

*) Dar tot nu așa grele ca ale Românilor din Ungaria dela dualism încoace. Red.

„Să rămânem deci în cercul arătat de tine adecă la cumpărarea de opuri unguresci mai însemnate.

„Dar eartă-mă de șaga mea de până acum. Vorbind și serios ar fi bine dacă m'ai spune mai întâiu, câți bani puteți voi meni pentru scopul acesta, și cam care ar fi opurile care ați voi mai bucuroși se le aveți, științifice s'au beletristice? Și dintre cele dintâiu istorice, juridice, filosofice, de istoria naturală, teologice, economice? Ori poate de mai multe feliuri dară bine alese?

„Dacă'mi vei face de scire, îți voi trâmite consemnațiunea opurilor celor ce voi socoti că's cele mai corespunzătoare cu dorințele voastre. Voi puteți însemna din consemnațiune, ce doriți și eu vă voi împlini comisiunea.

„Doamne ajută! Vă sêrut pe toți Al têu sincer amic.

Franc. Deák.“

Ce era urgent pe atunci la unguri, aceea e imperativ în Bucovina: institute cu tendință națională și spre ale avê: colecte și eară colecte!!

Varietăți.

*(Adunarea generală a asociațiunii transilvane se va ținea, precum scim, peste dece zile în Dej. Unul din membrii comitetului de buna primire din acest oraș, nescrie următoarele: „Comitetul constituit pentru primirea oaspeților a făcut mari pregătiri, cartiere avem destule, din partea autorităților de aici suntem cât se poate de bine spriginți. În 27 August a. c. va fi concert și în 28 bal. Publicul român este deci rugat ca să ia parte în număr cât de mare cu atât mai mult, căci este cale ferată până în Dej, care pe timpul asociațiunii va comunica între Cluj și Dej de 2 ori pe zi.“ Dorim că justele atestări ale Românilor din Dej să fie chiar întrecute printr'o participare cât mai numeroasă a membrilor Asociațiunii la adunarea generală din acest an și să fie astfel recompensate pe deplin silințele ce și le dau frații noștri din comitatul Solnoc-Doboca spre a pregăti membrilor esteri o primire cât se poate mai frumoasă.

*(Orașul Dej. De oare-ce în 27 August a. c. st. n. se va ținea adunarea generală a asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român la Dej, dice „Romanul“, va fi de folos a sci câte ceva despre acest oraș. Dejul este situat la nordul Transilvaniei, în comitatul Solnoc-Dobăca. În el trăiesc vre o 6,000 locuitor, dintre cari numai 1600 sunt Români. Din acestia $\frac{1}{4}$ sunt (au fost) gr. cat. ear' $\frac{3}{4}$ gr.-res. Ambele confesiuni au câte un prpop. Bisericele românești sunt de lemn, scoalele sunt numai elementare și se află în stare cam primitivă. Biserica gr. cat. s'a construit în 1881 după foametea cea mare și acum este în ajun de a fi reedificată, pentru care scop sa și contribuit până acuma o sumă frumoasă.

*(Necrolog). Dela Dej primim anunțul funebru următoriu:

Polixena Muntean născ. Orbonaș de Vajda-Hunyad

în urma unui morb îndelungat a încetat din viață în 7/19 August 1882 la 1 oară dimineața, în florea vieții sale în etate de 33 ani și al 10-lea fericitei sale căsătorii.

Cu inima trântă de durere Ve încunoscîntiează despre această pierdere ireparabilă înconsolabilului soți August Muntean avocat, în numele seu a micilor fiu și fiice: Elena, Alexandru, Ana și Polixena, a maicei repausatei Elena Orbonaș n. Radu a fraților ei Michaiu și Carol, a sororilor Carolina, Amalia și Aurelia, a numeroșilor cumnați, cumnate, nepoți și al celor-lalte rudenii.

*) Jean Aicard, La Nouvelle Revue, 1880, Febr. 16, p. 904.

Remășițele pămîntesci a defunc-
tei se vor înmormînta în cînterimul
„Rózsahegy“ la Dej în 21 a lunii
August 1882 la 3 oare după amiază.
Fie-i țărîna ușoară și memoria bine-
cuvîntată!

Dej în 7/19 August 1882

* (Junimea studioasă din
Lipova) invită la Petrecerea de vară
împreună cu o Ședință Literară, ce se
va ținea Duminică în 15/27 August
a. c. în sala ospetăriei la „Regele Un-
gariei“ pe lîngă următoarea programă:

Programa.

1. „Cuvînt de deschidere“, de Rev. D.
J. Suciu paroh.
2. „Cîntecul străinătății“ executat de
tinerime.
4. „Un devotament familiei Hurmu-
zachi“, poezie de A. Mureșan; declamată
de Tr. Puticiu stud. abs. de cl. VII gim.
4. „Cîntecul gînteii latine“, executat
de tinerime.
5. „Misiunea femeii“ disertațiune de
Al. Tuducescu stud. abs.
6. „Oda ostașilor Români“, poezie de
V. Alecsandri, declamată de Ant. Tud-
ucescu prep. de cl. III.
7. „Coriolan“ poezie de I. Grozescu
predată de Is. Georgeviciu, stud. abs.
de cl. VII gim.
8. „Tudor Căpitanul“ executat de tîne-
rime.
9. „Peneș Curcanul“, poezie de V. Ale-
csandri declamată de Tr. Puticiu.
10. „Cuvînt de închidere“ de Al. Tu-
ducescu.

Al. Tuducescu,
pres.

Tr. Puticiu,
secr.

Începutul la 8 oare seara. Prețul
de intrare: petru persoană 50 cr. v.
a. pentru familia 1 fl. v. a. Ofertele
marinimoase se primesc cu mulțămîntă
și se vor cuita pe calea diaristică.

Venitul curat se destinează pen-
tru un fond spre ajutorarea princi-
lor, scolari lipsiți de mijloace. (Da-
mele sînt rugate a se prezenta în toi-
leta simplă.)

După executarea programei urmează
imediat danșul.

* (Mulțămîntă publică). Sub-
scrisa primăriei Comunală și împline-
sce una din cele mai plăcute dato-
rințe, exprimînd pe această cale, cea
mai profundă mulțămîntă și recuno-
ștință în numele nenorocitelor familii
prin incendiul întîmplat la 22 Martie
în comuna Săcel pentru ajutorul pri-
mit și distribuit prin onorabila pre-
tură cercuială dela onorabilul Magistrat
opidan din Sebeș (Sas-Sebeș) cu 14 fl.
23 cr. v. a.

Săcel în 18 August 1882

N. Platoș,
notariu substituit.

Ioan Macrea,
jude comun.

* (Capela Română din Pa-
ris). Guvernul României a cumpărat la
Paris, dice jurnalul „des Debats“ bătrîna
și ciudata capelă a monăstirei Domini-
canilor, a cărei primă piatră a fost pusă
de Carol V. Aceasta capelă are se fie
restaurată pe dinăuntru și va fi exclu-
siv pentru Români, cari sînt numeroși
la Paris, și cari naveau nici un templu
special pentru exercițiul cultului lor
religios.

Dominicanii au plecat din monă-
stirea lor din strada Jean-de-Beauvais
în urma punerii în lucrare a decretelor
privitoare la congregațiunile religioase
ne autoritate: mai tîrziu ei o vîndură
unei societăți imobiliare, care în acest
moment clădește pe locul grădinii co-
munității trei case pe care se le spe-
cule.

Această societate a vîndut capela
guvernului Român.

De și intrarea bisericeii a fost
mutilată, ea totuși este precioasă ca
nisce moasce pentru amatorii de anti-
cități.

* „România liberă“ află că fiul
cunoscutului filo-Roman Ubicini, d-nu
Oficer A. Ubicini a început o lucrare
în privința armatei române și a rolu-
lui seu în ultimul război din Orient.

* Tot „România liberă“ ne spune
că guvernul a designat ca șef ai mi-

siunei pentru manevrele din Franca
pe d-nu General Cernat; ear pentru
manevrele din Italia, pe d-nu General
Gg. Angelescu.

* (Ploi torențiale) Aflăm,
scrie „Vulcanul“, că deteriorările șo-
selei Bumbesti — Petroșani, provenite
din cauza ploilor torențiale dela 16
și 17 Iulie espirat, sau evaluat de că-
tră dl inginer Șef al județului, la suma
de 10 mii lei.

În urma acestei estimațiuni onor.
comitet permanent a și dispus resta-
rarea șoselei în condițiunile cerute
de știință și espriența căpătată în ți-
lele din urmă.

Amatori de a lua în întreprinde-
rea aceasta lucrare, nu au de cât a
se referi la publicațiunea ce dăm pe
pag. III-ia.

* (Treistejari milenari). —
D. D. C. Butculescu trimite „Românului“
o scrisoare în privința a trei stejari
milenari găsiți cu ocaziunea săpături-
lor făcute pentru canalizarea Dâmbo-
viței, din care estragem următoarele:

La șapte metri profunzime, în ca-
nalul ce se face pentru rectificarea
Dâmboviței, și în teren de aluvion (nă-
sip subțire alb) se află în piezișul ca-
nalului, cu rădecina spre Nord și cu
vîrfur spre Sud, trei stejari colosali.

De când ei au fost puși la iveală
prin săpăturile executate de întreprî-
detorul rectificării Dâmboviței, atrag
atențiunea cător-va curioși cari nu
pot să și dea sama de când acești
matusalemi ai vegetalelor stau prăvă-
liți aici.

Prin atitudinea lor piezișă și prin
dimensiunile lor vrednice de observat,
acești stejari, au aerul de a desfi-
slăbiciunea omenească și de a opune o
resistență serioasă celui care va cu-
teza săi retragă din cuibul lor mi-
lenar.

După calculele făcute de d. Bois-
guerin, stejarul cel mai gros poate
să cântărească mai bine de 5000 kgr.
și reclama o chieltuială de 300 lei
pentru rădicarea lor de aci pe mal.

Lungimea celui superior este de
14 metri și diametrul la basă de 0,97 m.
și le vîrf de 0,90; celor-lalți doi ste-
jari cari se află sub aceasta, nu li se
poate măsura lungimea, de oare-ce
vîrfurile cât și rădecinele lor sînt
încă as.unse în malurile canalului, însă
grosimea lor e cam echivalentă cu a
celui superior

Oxydul de fer punîndu-se în con-
tact cu taninul stejarului le-a dat un
colorit negru, ceea ce face pro profani
se dică că din seculara lor zăcere în
pămînt au devenit abanos.

Câte trei stejari sînt căduți aici
din cauza coroziunii apei, această ope-
rațiune fiind ajutată și de acțiunea
omului căci se observă încă urmele
focului la rădecina lor. Cel superior
este ars și în vîrf. Rădecina lor se
află încă așezată pe locul de unde au
luat nascere, căci s'au găsit aci restul
său mai bine dis ramurile rădecinei ră-
mase în locul unde se află.

Ei sînt așezați sub fosta casă
Crețulescu, la o profunzime de 4 me-
tri dela fundațiunea ei, după cum se
poate observa chiar ađi. Părțile ră-
decinelor consumate de foc se disting
foarte bine prin cărbunii ce au rămas
și prin carbonata de potasă, aceasta
infiltrasă printre celulele cărbunelui.

În petrișul lipit de rădecinele ste-
jarului am găsit fragmente de olărie
grosolană, cu același fason ca și olă-
ria ce am găsit în măgurile din Ca-
lomfiresci, Zimbrească și Balaciul din
Teleorman, ast-fel că ar avea o co-
relațiune cu epocile primitive din țeara
noastră.

Dela acestia cu doi metri mai sus,
într'un strat aluvionar, acolo unde se
bat stilpii pentru postamentul podului
celui nou de peatră și cam în fața
stradei Rahova, din partea nordică am

găsit infundate în acel culcuș frag-
mente de olărie romană.

* (Bețivul cătră lună plină)
„Proast'o sa nu și închipuesci, că e
ceva de capul teu!“ dicea un bețiv,
uitîndu-se ridînd și fluierînd la luna
plină, care strălucea pe cer: „ce poți
tu eu pot de mult! Tu ești plină nu-
mai odată pe lună, pe când eu sînt
în toate țiile!“

* (Un viitor soț) intră în bi-
serică implecitindu-se. Este beat pre-
ste măsură. Preotul îl vede îndată și
amănă ceremonia pentru a doua ți.

A doua ți, același lucru.

Haida de! ți se preotul miresei,
ce fel? acest om este continu în stare
de beție? Sum nevoit să amîn încă o
dată celebrarea căsătoriei. Trebuie să
vii când d. va fi în stare de a pri-
cepe importanța actului ce face.

Mireasa lasă ochii în jos și mur-
mură cu timiditate:

Veți că... părinte, când nu este
beat nu vrea să vie!

* (O nouă materie pentru
fabricarea hîrtiei.) — Cetim în
„Curierul fin“:

Pe măsură ce fabricațiunea hăr-
tiei a luat din ce în ce mai vaste pro-
porțiuni, grație progreselor învățămîn-
tului, bibliografiei, diaristice și co-
merciului în genaral, sdrențele, ma-
teria primă a hîrtiei, au devenit in-
suficiente și fabricanții au trebuit să
caute noi materii pentru prepararea
productelor industriei lor.

Bumbacul, cânepa, inul, phormium
alpha, urdicele, pazele cerealelor, spar-
sul celuloze fibroasă estrasă din lemn
și altele, sînt materiile întrebuintate
astăzi, cu sau în locul stradelor, pen-
tru fabricarea hîrtiei.

La numărul acestora s'a adaus de
curînd o plantă neîntrebuintată până
acum, *molinia coerulea*.

Acest vegetal are fibrele de o
foarte mare tenacitate și conține o
mică cantitate de silicate. Molinia
coerulea se găsește în toată Europa
crescînd de preferință în mlăstini și
în terenurile băltoase și umede.

Gazetele germane atrăgînd aten-
țiunea asupra acestei plante, arată
că, ulcată și curățită de corpurile și
ierburile streine molinia coerulea a
dat tot așa de bune rezultate la fa-
bricațiunea hîrtiei, ca și alpha, pho-
mium etc.

Sperăm cu botaniștii nostri, luînd
cunoscință de utilitatea de curînd re-
cunoscută a acestei plante, se vor pune
în căutarea ei, acum mai cu seamă
când societatea română pentru fabri-
cațiunea hîrtiei are a instala curînd,
după cum sîntem informați, o impor-
tantă dzină lîngă Bacău.

Economic.

„Journal des Débats“ face următoarea
dare de seamă asupra stării cerealelor din
diferitele state dela 4 până la 12 August.

Cerealele. — Timpul cel frumos de
care am fost favorizați a permis să se ur-
mărească cu activitate lucrările secerișului
Acesta, care este aproape isprăvit în tot
Westul și giurul Parisului, se va isprăvi și
în Nord peste opt sau zece țiile.

Rodul e îmbelșugat pretutindeni, și
s'ar părea, după cele dintâi treierări cu-
noscute că, contrariu cu temerile ce existau
din cauza timpului cel rău, rezultatele vor
fi bunicele. Calitatea, în schimb, lasă în ge-
nere mult de dorit. Grăul este încă crud,
moale și apos, de și adese are un aspect
frumos și valoarea lui nutritivă nu va pu-
tea fi apreciată de cât mai tîrziu; dacă am
sta să judecăm după deosebirea prețului
dintre grăul cel vechi și cel nou, acest din
urmă ar fi inferior în calitatea celui dintâi
În total, greutatea de mijloc nu pare a trece
cu mult pe aceea de 75 kilo la hectolitru.

De vr'o zece țiile, piețele din provin-
cie sînt mai frecventate. Ofertele, mai na-
inte de a se cunoasce rezultatele recoltelor
care par a întrece prevederile, au fost foarte
abondante. De aceea, din lipsă de cumpă-
ratori a rezultat o adevărată zăpăcială în pre-
țuri. Scăderea n'a fost mai mică, mai ales
în Centru și în Sud-Vest, de 2 fr. până la
2 fr. 50 c. de quintal. Trebuie să spunem că
în lipsă de grău vechi, mercurialele mai cu

deosebire își mîntinură prețurile lor. Cu
toate acestea însă făinăria nu merge nici
cum bine, fiindcă i se fac din alte părți
oferte pentru grăne străine. Totuși aceste
aprovisionări sînt aproape nule.

Importațiunea, cu regimul vînturilor
dela Nord, a fost slabă în porturile noastre
afară de Marsilia. Totuși scăderea a preva-
lat cu afaceri anevoioase, din cauza lipsei
de cumpărători.

Unii importători scomptînd un mai
mare scădămînt în străinătate nu s'au temut
d'a oferi se predea sub prețurile încă sus-
ținute, de detentorii americani.

În Engiltera, comitatele din Sud sînt
în furia stringerii grănelor și se presintă
deja în destul grău nou pe piețe. Timpul,
care favorisă recolta, lasă a se prevedea un
bun rezultat mijlociu, contrariu temerilor de
mai nainte. E prea de timpuriu încă pentru
a evalua recolta din Scoția; secerișul nu
se va începe acolo de cât peste vr'o cinci
spredece țiile; până acum lumea este satis-
făcută. Piețele interioare acusa o scădere de
1 până la 2 sh.

În Belgia, recoltele se presintă bine;
lumea de acolo este satisfăcută mai cu de-
osebire pentru secară și pentru ovės.

În Olanda, perspectivele recolte nu sau
îndreptat pe timpul lunii din urmă din cauza
multelor ploii.

În Germania, de și timpul a fost mai
bun, totuși el a fost nefavorabil pentru re-
colte, cantități însemnate de grău nu sînt
încă secerate și au fost stricate de ploae.

În Austro-Ungaria, ploaia a întrerupt
secerișul pe la începutul săptămîinii. În acest
moment se reîncepe treierul și recolta ră-
mîne minunată.

Scirile despre recoltele din Rusia sînt
mai puțin favorabile. Căldura a făcut stri-
căciuni mari în interiorul țerei. Cu toate
acestea recolta va fi cu mult mai superioară
de cât în anul 1881.

Loterie.

Mercuri în 23 August 1882.

Sibiu: 29 76 89 21 49

Bursa de Viena și Pesta

Din 22 August n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.50	119.40
Renta de aur ung. de 4%	88.15	88.—
Renta ung. de hîrtie	86.85	98.15
Imprumutul drumurilor de ferung.	135.—	134.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	90.20	80.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	109.—	109.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	95.—	95.25
Obligațiuni ung. de rescumpă- rea pămîntului	98.—	98.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.—	97.75
Obligațiuni urbariale temeșane		97.50
Obligațiuni urb. temeș. cu clau- sulă de sorțire	97.50	97.50
Obligațiuni urbariale transilvane		98.50
Obligațiuni urbariale croato-sla- vonice	98.60	—
Obligațiuni ung. de rescumpă- rea decimeii de vin	97.—	97.50
Sorți unguresci cu premii	117.25	117.25
Sorți de regularea Tisei	110.50	110.50
Datorie de stat austriacă în hîrtie	76.85	76.75
Datorie de stat austr. în argint	77.40	77.50
Renta de aur austriacă	95.60	95.30
Sorți de stat dela 1860	130.—	130.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	823.—	822.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	311.80	303.50
Acțiuni de credit austr.	303.25	311.60
London (pe polița de trei luni)	119.10	119.30
Scrisuri fonciari ale institutului		
„Albina“	—	99.75
Argint	—	—
Galbin	5.63	5.65
Napoleon	9.46	9.49
100 marce nemțesci	58.15	58.20

Nr. 271.

[166] 1—3

CONCURS.

Devenind vacant un post de în-
vătătoriu la scoala capitală gr. or.
din Reșinari, se escrie prin aceasta
concurs cu termin până la 31 Au-
gust a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest
post sînt:

1. Salariu anual de 350 fl. v. a.
plătit în rate lunare anticipative;
2. Relut pentru cuartir și lemne
60 fl. v. a. plătit de asemenea în
rate lunare.

Doritorii de a ocupa acest post
au ași așterne în termenul prefîpt pe-
tițiunile lor instruite după prescrip-
tele legilor vigente, comitetului paro-
chial.

Cari vor dovedi că au clase mai
multe și pracsă mai mare se vor
preferi.

Învătătoriu devenit ales va fi da-
toriu a ținea în tot timpul duminica
și serbătoarea o strană în biserică, și
spre a și arăta desteritatea sa în cân-

tări va avea să se prezenta înainte de alegere în vre o duminică sau sâmbătoare în vreuna din bisericile din Reșinari.

Reșinari 12 Iulie 1882.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterial concerninte.

Comitetul parochial.

Nr. 289 [167] 1—3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățătoriu dela scoala română gr. or. din comuna Stupini protopresbiteratul I al Brașovului, pentru ocuparea lui se descrie concurs cu terminul până la 5 Septembrie a. c. st. v.

Se observă că cu postul de învățătoriu este împreunat și oficiul cantoral la biserica comunei sus numite.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt: 200 fl. v. a. și cuartir liber în edificiul scoalei.

Dela petenți se cere a produce documente că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale, sau 3 clase reale, cursul pedagogico-teologic și că au depus esamenul de calificare în învățătorească.

Suplicele instruite cu documentele recerute au a se aterne până la terminul indicat prea onorabilului oficiu protopresbiterial I al Brașovului.

Stupini, 8/20 August 1882.

În conțelegere cu domnul protopresbiter concernent.

Comitetul parochial

Ioan Macsimilian m. p.,
paroch și președinte.

Nr. 210. [168] 1—3

CONCURS.

Pe baza ordinației Prea Venerabilului Consistoriu arhiepiscopesc gr. or. din Sibiu din 13 Iulie a. c. Nr. 1898 Scol. se descrie concurs pentru întregirea postului de învățătoriu pentru clasa a II și totdeodată și cântăreț la biserica din Codlea protopresbiteratul Branului, cu termin până la 19 Septembrie st. v. a. c. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sînt:

1. Salariul învățătorească de 300 fl. v. a., solvind în rate trilonare din cassa alodială.

2. Dreptul de pășunat, pentru 4 vite trăgători în prestură computat cu 40 fl.

3. Salariul de cântăreț computându-se toate venitele dau o sumă de circa 100 fl.

Salariul de cântăreț, cât timp va fi singur îl va trage întreg, îndată ce însă învățătoriu din clasa I va fi apt în cântările și tipicul bisericesc, atunci se va împărți între amândoi.

Dela recurenți se pretinde se aibă cel puțin 6 clase gimn. cursul teologic s'au pedagogic, atestat de calificare din limba maghiară, și destăritate deplină în cântările și tipicul bisericesc, spre a pute introduce și chor de muzică vocală.

Petițiunile instruite în sensul statutului organic și al regulamentului din an. 1878 sînt a se adresa Prea On. Domn protopresbiter Iosif Barac administratorul tractului Branului, în Brașov.

Codlea 8 August st. v. 1882.

În conțelegere cu oficiul ppresbiterial.

Comitetul parochial gr. or.

Iosif Comanescu m. p.,
paroch și președinte

Nr. 1059 1882 [172] 1—3

CONCURS.

Pentru anul scolastic 1882/3 sînt de împărțit trei stipendii a 10 fl. pe lună la scolari din scoala de agricultură din Mediaș.

Pretensiune la aceste și încă pe durata timpului întreg de studii pot face acei scolari, cari

1. sînt născuți în una din comunele fundului regiu istoric și vor

fi primit în scoala de agricultură din Mediaș;

2. cari pot produce un atestat despre purtarea nepătată;

3. care pe lîngă aceea că au vrednicie egală vor fi recunoscuți că sînt mai mulți lipsiți de ajutoriu.

Pentru primirea continuă a stipendiului se recere atestat dela directorul scoalei de agricultură despre rezultatul cel bun în studii din partea stipendistului, așa încât dela timpul când condițiunea aceasta lipsesce se sistează și stipendiul.

Presupunînduse calificarea cerută stipendiile se impart fără considerațiune la religiune și naționalitate. Acei proveđuți cu atestate recerute și adevă:

a) cu matricula de nascere

b) cu testimoniul despre absolvirea scoalei populare-real-sau medie

c) cu atestat dela directorul despre primirea cu scolaru al scoalei de agricultură din mediaș și

d) cu un atestat dela autoritățile publice despre starea averei au ași înainta aici petițiunile lor cel mult până la 15 Septembrie a. c.

Sibiu în 14 August 1882.

Dela oficiul central al universității săsesci.

Nr. 218 [163] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători confesionali la scoalele din următoarele comune se descrie concurs până la 4 Septembrie a. c.

1. Salci va de sus cu salariul anual 250 fl. și grădină.

2. Sălciva de jos cu salariu anual pre 1882/3 200 eară pe venitoriu 250 fl.

3. Căcova-Jeri cu salariu anual 200 fl. și grădină,

4. Offenbaia salariu pre 1882/3 160 fl. și venit jumătate cantoresc eară pe viitoriu 200 fl.

5. Șasa cu salariul anual 200 fl.

6. Bedeleu cu salariu 150 fl. 20 litre bucate și 80 punți vechi legumă.

7. Runc cu salariu 120 fl. 15 ferdele vechi bucate și 30 chilo de legumă.

8. Ocolișul-mic cu salariul 100 fl. 15 ferdele vechi bucate și 30 chlgra. legumă.

9. Mogoș Miclesci salariu 180 fl.

10. Mogoș-Mămăligani salariul 100 fl. 10 ferdele bucate.

11. Mogoș-Valea bărnei salariul 100 fl. 8 ferdele de bucate.

Cu toate stațiunile sînt împreunate cuartirul și lemnele de foc trebuincioase.

Petenții au ași subșterne rugările lor provădute cu documentele recerute prin Stat. org. și regulamentului din 1878 la subsemnatul oficiu protopresbiterial, — cântăreții și cei cu o calificare mai amplă se vor preferi.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

Offenbaia în 2 August 1882.

Ioan Danciu m. p.,
admin. ppresbiterial.

Nr. 237. [165] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătorească la scoala populară română gr. or. din Dol până la 29 August a. c. se decide concurs pre lîngă următoarele emolumente:

1. În bani după repartițiune 80 fl.

2. În bucate 40 vici cucuruz sfărmat, cu vica cea mare.

3. În lemne 3 orgii, din care este de a se încălzi și scoala.

4. Curtir liber în edificiul scoalei, folosirea grădinei scoalei și cea de pomărit spre a o cultiva cu elevii.

5. Lumini 3 punți.

6. Hârtie pentru cataloage și liste 3 conți.

Doritorii de a ocupa acest post au de a fi proveđuți cu atestat de

calificare și a 'și subșterne petițiunile subscrisului oficiu protopresbiterial în Füzess-sânpetru instruite conform Statut. org. și a Regulamentului pentru învățământ.

Dol în 13 Iulie 1882.

Comitetul parochial local în conțelegere cu

Petru Roșca m. p.,
protopresb.

Nr. 243. [158] 3—3

CONCURS.

În protopresbiteratul gr. or. al Geoagiului I sînt de a se ocupa următoarele posturi învățătorești;

1. Banpotoc, cu 250 fl. salariu anual cuartir gratuit și 4 orgii de lemne din cari se va încălzi și scoala

2. Fornădia, cu 110 fl. salariu anual, cuartir gratuit, 1040^o loc arător pentru legumă și de un car de cucurus, și 2 orgii de lemne; din cari se va încălzi și scola.

3. Hărău, cu 150 fl. salariu anual cuartir gratuit, și 2 orgii de lemne de foc pentru scoală și învățătorești, concurențele se fie om necăsătorit.

4. Certes cu 150 fl. salariu anual cuartir gratuit și lemne de foc de ajuns.

5. Fizes-Barbura cu 100 fl. salariu anual, cuartir gratuit în localitatea scoalei și 2 orgii de lemne de foc,

6. Uroi, cu 150 fl. salariu anual și 2 orgii lemne de foc.

7. Voia cu 150 fl., salariu anual și 2 orgii lemne de foc.

Suplicele concursuale la aceste posturi învățătorești, instruite conform statutului org. și regulamentului congresual din 1878, sînt de a se subșterne până la finea lunii lui August a. c. oficiului protopresbiterial gr. or. al Geoagiului I în Hondol.

Hondol 31 Iulie 1882.

În conțelegere cu comitele parochiale concernente.

Vasiliu Pipos m. p.,
protopresbiter.

Nr. 1057 civ. 1882. [169] 1—3

Publicațiune.

Spre a se pute începe lucrările de comasare în comuna Șomcuta (Somkut-pataka) și spre regularea dreptului de cărmărit se pune di de pertractare pe 28 Septembrie, 1882 și eventual și cele următoare la fața locului, la care sînt invitați părțile interesate sub pedeapsa urmărilor de drept.

Un exemplar din cererea pentru regularea cărmăritului e depus la tribunalul reg. din Dej, al doilea la antistia comunală din Șocuta.

Dej, 17 August, 1882.

Veszprémi Antal,
jude esmis.

Nr. 310 1882 civ. [170] 1—3

Publicațiune.

Spre a se pute lua măsurile de lipsă la segregarea pădurilor și pășunei precum

și la comasarea din Curtuișul mare (Nagy-Körtvélyes) se pune di de pertractare pe 22 Septembrie, 1882 la fața locului. Sînt invitați a se prezenta cei interesați, căci neprezența lor nu va împedeja lucrările.

Dej, 16 August, 1882.

Veszprémi Antal,
jude esmis.

Nr. 4028—1882 civ. [178] 1—3

Publicațiune!

Advocatul Dezső Lajos sub Nr. 9743 1877 a dat în numele văduvei contese după Teleki Miksa și a lui Gerando Atila, ca tutor natural și legal al orfanului, conte Teleki László cerere pentru regularea dreptului de cărmărit în comuna Pusztá-Hidegkut, contra micilor proprietari de acolo. Se pune di de pertractare pe 7 Septembrie 1882, dimineața la 10 oare la fața locului. Interesații sînt invitați a se prezenta sub pedeapsa urmărilor de drept. Originalul cererii se poate vedea la tribunalul regiu subscris.

Din ședința tribunalului reg. din Dej, ținută la 29 Iulie, 1882.

Gidófalvi Károly.

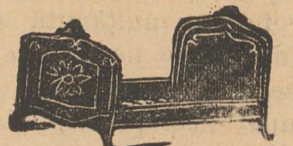
Kem. Jozef,
pres.

500 Marce.

Legrand, chimicul, a făcut o invențiune foarte importantă.

Aceasta este tinctura de bătători (ochi de găină), care în 3 zile, fără de cea mai mică durere, vindecă ori ce bătători din rădăcină și statornic, pentruce inventoriul garantează într'atâta, că acelaia, care după întrebuințarea tincturii, va mai avea bătători i plătesce un premiu de 500 marce. Se poate susține cu drept cuvânt, că acesta e mijlocul unic, care dă rezultate sigure. Prețul pr. flacon incl. pensulul și instrucțiunea de întrebuințare, precum și trimiterea francată, 1 fl. Se află veritabilă numai la inventator: Legrand. Cölh Rh Eigelstein 61. [144] 6—6

Paguba imensă, care a avut-o fabrica cea mare de mobile de fer din Londra a lui Godderidge Brothers and Comp. la falimentul cel de pe urmă a bansei din Glasgow, a consternat-o, într'atâta încât s'a hotărât a înclua fabrica și a vinde toate mobilele de fer cari se află în cantități mari și au fost premiate la toate exposițiunile mai cu seamă cu medalii de aur, cu a patra parte a prețului lor de fabrică. Eu ofer așa dară cele 4000 paturi de fer pentru oameni mari, minunat de frumoase,



(Paturile seamănă aproximativ cu desenul.)

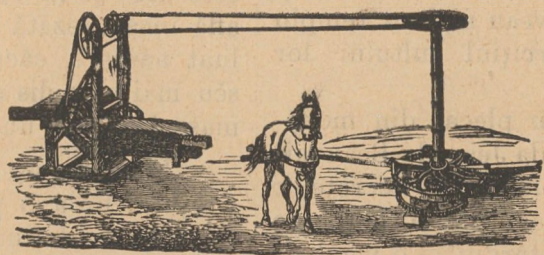
date mie de sus numita casă în comisiune (toate într'adevăr lucrate frumos și o decorațiune neajunsă pentru fie-care locuință) cu preț fabulos de efin, bucata numai cu 8 fl. (prețul de mai înainte fl. 32.50. — Efectuez prompt și pe lîngă anticipațiune și comande singurate, până când va ajunge proviziunea, — cu esemplare escelente și fără de defecte.

F. Buganyi [115] 7—12

Deposito de mașine

VIENA, Landstrasse, Krieglergasse.

Paturile de fer au a fi preferate celor de lemn mai cu seamă pentru vară și toamnă, de oarece ele scutesc de parasiți și de necurătenie, sînt cu mult mai trănice și se pot lesne desface și compune.



Avis pentru posesorii de pământ și agricultori!

Mașine de imblătit cu vapor, mașine de imblătit de mână și de cai, ciure (Trieure) de sortat și venturat, mașine de ales, pluguri schimbătoare de Hohenheim (construcțiunea cea mai nouă) precum și tot felul de alte mașini și alte părți întregitoare recomandă pe lîngă alte prețuri de concurență Ferăria lui

Andrei Török,
în Piața-mare, în Sibiu.

Exposițiune permanentă de acestea se află în casa proprie, Poarta Cîsnădiei (Piața casarmei) vis-a-vis de casa vamei.

Fabrica se află în casa lui Pavel Giebner pe Soldiș Nr. 38—40, unde se fac toate reparaturile și lucrările de construcțiune cât se poate de efin.

[99] 18